

1887-02-07

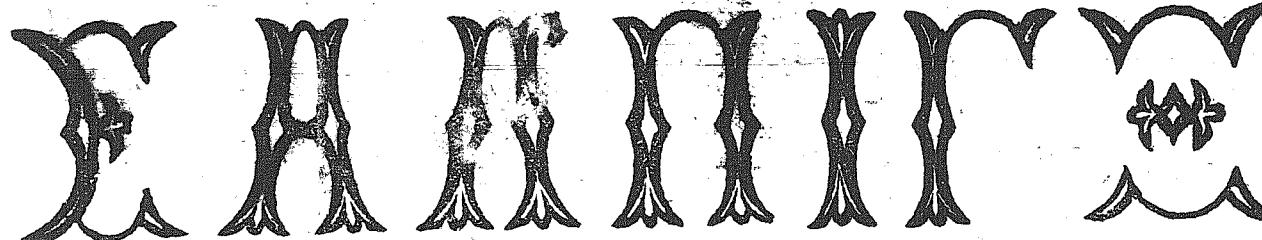
þý £ ¬ » Å ¹ ³ ¾ - ± Å . ¹ ¹ ¹

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10288>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνέδρομη ἐπιστά
προπλήρωτεα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κορίνθου Σχῆμα 8
Ἐν τοῖς γυμνόσι 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξωτε-
ρῳ 22. 15

Καταχωρήσεις
προτληρωτέχνη.
Εἰδοκοινήσεις καὶ
διατρίβαται κατ' ἀπο-
καπήν. --- "Αρθρα
σύμφωνα τῷ προ-
γράμματι, διωρέαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Εκδότης καὶ Συγγραφέας Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUIZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΔΕΥΤΑΣ

το δὲ, διότι τὰ κακῶς ἔχοντα ἐν τῷ
τελεῖον διαφέρουσαν. εἰς δύο κατηγορίας
παῖδες σὺν ἔκσηνα πεσοῦ τῶν ἀποίκων

Επομένην πλειστα περὶ τοῦ ζητήματος τῶν θρησκευτικῶν περιουσιῶν, τοῦ διατάξου στοιχείων ἀναγκαῖαν τῇ γῆτῷ καὶ μεταγάλων καὶ σπουδαίων ψευδειῶν πρόσεξεν τοὺς εἶναι ἡ Κύριος, τότε ἡ ἀναβολὴ αὐτῆς προκαλεῖ ἀντί τοῦτον τὴν κατακριτικὴν περιφερόμενην τοῦ ξένου κόστους καὶ περιφερόμενην τοῦ ξένου κόστους τῶν τοῦ θεοῦ στοιχείων Κυριάτων οὐδὲν εἴμεσθα ἵστοι νὰ σκεπτώμεθα περὶ τοιούτων ἀνεξάρτων ἀληθίως τῇ πατρίδι πραγμάτων. Κατακρινόμεθα κύριοι πυκνῶς, μάθετε τοῦτο ἀν τὸ ἀγνοήτε, ὅτι περὶ τῶν ιδίων ἡμῶν, περὶ τῶν κακῶν οὐκονός οὐκονός, τὰ δόποια κατὰ καρηκούντος βαίνουσιν οὐδόλως σκεπτόμενοι, καὶ δημος περιψένομεν νὰ ιδωμενοί τοῖς Κυριάρχοις θάλασσοθήτω μάταιον, καὶ τοῦτον σκολιότωντεν νὰ τὴν αὐτοπολευθῶμεν. Διεορθωθεῖν τὸν οὐρανὸν ἔγοντες τὸ βλέμμα προστηλωμένον εἰς τὰ σκόνη καὶ πάπποιμεν ἐντὸς Βαράθρου. Άλλὰ δὲν εἴμεθα γέλοιοι;

ἡ Κυβέρνησις διφεῖλει πρωτοβούλως νὰ προγοηθῇ ἔχοντας ὑποστήριξιν τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ τόπου, καὶ δεύτερον εἰς ἐκεῖνα περὶ τῶν διοίων οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ, οἱ ἀργηγοὶ τῶν κοινοτήτων, διφεῖλουσι πρωτοβούλως νὰ προνοΐσιν, ἔγοντες ὑποστήριξιν τὴν Κυβέρνησιν. Ήττα λησμονῶμεν τὰς δύο ταύτας οὐσιώδεις διακρίσεις. Ἐκ τῶν ζητημάτων λοιπὸν τῆς πρώτης κατηγορίας πᾶν ὅ τι γένη καλὸν ή κακὸν, (καὶ κακὸν δὲ ἐάν τις δέν θὰ τις μέγα διότι δὲν εἴνε ποτὲ παραδεκτὸν ὅτι μία Κυβέρνησις ἐπιδιώκει τὴν καταστροφὴν τοῦ λαοῦ της), διφείλεται εἰς τὴν νικήσασαν πλειοψηφίαν. Ἐκ τῶν ζητημάτων δύμων τῆς δευτέρας κατηγορίας δύναται να

Καὶ πρὸς ποίους ἀντανακλᾶται ἡ νῆσις προτείνει νὰ ὑποστηρίξῃ, ήμεῖς δὲ, μ.οὔρη αὐτῇ; "Οὐ, Βεβαίως πρὸς ὅλους τοὺς Ἰουπίριους." Οὐ, πρὸς τὸν καταγινόμενον διτηνεκῶς εἰς τὴν ἐργασίαν του γωρικόν ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς τοὺς ιθύντορας τοῦ λαοῦ, πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἐκλεκτούς του τοὺς περιωτισμέγους του, πρὸς οὓς ἔδεθη, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τῆς τύχης ἢ εὐθύην τοῦ σκέπτεσθαι, προνοεῖν καὶ ἐνεργεῖν περὶ τῶν κακῶν ἐγόντων. Βαρεῖα λοιπὸν ἡ εὐθύην ὑμῶν Κύριοι καὶ θὰ δώσοτε λόγον περὶ τῆς ἀδρανείας καὶ ἀνελείας σας, διότι διαθύμως διάγοντες τὸν βίον, ὅλως δύορεσκον ἀπαιτεῖτε τὴν δόξαν καὶ τὸν παρόν τοῦ λαοῦ σεβασμὸν καὶ ὑπόληψιν.

Αλλὰ τοῦτο εἶναι ἀληθῶς παράδειξον! Φωνάζομεν ἀδιακόπως «ξένρωμεν τί μας γίνεται» καὶ ὅμως δὲν ξεύρουμεν τί κάμψομεν. Εἴμεθα λοιπὸν ἄξιοι τῆς τύχης μας καὶ ἀς μὴ παραπονώμεθα.

Αγελαθομεν ινα εν τω αρθρῳ τουτῳ
υποδειξωμεν ή μᾶλλον εκθέσωμεν τοῖς
κ. κ. Βουλευταῖς ἐπὶ τίνων καθ' ἡμᾶς
δέον γὰ στρέψωσι τὴν προσοχήν των, ή
σειρά δὲ τοῦ λόγου μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ
περὶ διαρρυθμίσεως τῶν θρονικῶν εἰ-
σοδημάτων, περὶ τοῦ δποίου ή Κυβέρ-
νησις αὐθορμήτως, (καὶ τοῦτο αἰσχος
δι' ἡμᾶς), ἔδωκε πέρυσιν ἀφορμήν. Τοῦ-
τοιν γάρ των οἱ Κυβερν., καὶ τοῦτον τοντού-
σωμεν ἀπὸ τὸ γὰ κηρύττωμεν ως ἀ-
σύγγυωστον ἀμάρτημα, ως ἀποτρόπαιον
γαρακτηρίσμον τῆς ἐλεεινότητός μας
τὴν περὶ τούτου ψυχρὰν ἀδιαφορίαν καὶ
ἀμεριμνησίαν μας. Μακρόμεθα ἄρα γε
Θὰ φανῇ τοῦτο εν προσεχεῖ ἀρθρῳ.
(ἀκολουθεῖ)

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΚΙΤΙΕΩΝ

Μέχρι σήμερον ουδεμία σκέψης, ουδεσίς λόγος γίνεται περὶ τῆς ἡμετέρας Μητροπόλεως. Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν τῶν συμπτωμάτων τῆς ἡμετέρας κοινωνικῆς νόσου.

Λυπηρόδεν λυπηρότατον δτί ενῷ ή κοινωνική
ήμων κατάστασις εἶνε τοῖς πᾶσι κατάρρως,
ἐνῷ ἑμολογοῦμεν τὴν νόσον, τὴν αἰσθητήν μεθα,
τὴν περιγράφομεν, ἐσμὲν δὲλως ἀδιάχρηστοι, δ-
λως ἀμέριμνοι, καὶ Ἀθροιτικῶς πατοῦμεν ε-
πὶ τῶν ἐρεπίων τῆς κοινωνικῆς ημῶν κατα-
πτώτεως. Τοῦτο δὲ καλεῖται κοινωνικὴ ἡλι-
ούστις καὶ «ἡλιούχη σητως διεργόμεθα ὁδόν».

Καλῶν γινώσκοντες τὴν οἰκτρὰν οἰκόνομι-
κὴν κατάστασιν τῆς Μητροπόλεως ἡτις ὁση-
μέραι καταρρέει γινώσκοντες ὅτι αὕτη με-
τέστη πλέον εἰς δυστυχὴν ιδιωτικὸν οἴκον καὶ
ὅτι δὲν ὑπολαμβάνεται οίκος, ἐνῷ ἔδρεύνει ἡ
τῆς Ἐκκλησίας θιεύθυντις ὅτι δὲν εἶναι ἐνδιαι-
τημα λειτουργῶν τῆς ὅλης τῶν Κιτιέων Ἐκ-
κλησίας ~~αλλ~~ ἐρείπου παρελθόντος Ἐκκλησια-
τικοῦ μετατέλειου γινώσκοντες ὅτι οὐκαιρούν-

μεῖναι να ανορθίωσομεν σύτην, να αφέρωσομεν
τὰ δόστα της, να τὴ δώσωμεν σάρκας καὶ τὴν
ἐπαναγάγωμεν εἰς τὸ θύμος της, εἰς τὸν ἄ-
γιον σκοπόν της, ἀδιαφόρουμεν καὶ οὐδὲ καν
ένδος συμπαθεύς φλέμματος ἀξιωῦμεν σύτην.
Μή ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ἐν αὐτῇ ὅχι, καὶ
αἰωνίως ὅχι οὗτοι εἰσὶν ἀνθρωποι οἰκό-
τοι, ἀστικοί, καταδεδικασμένοι ἐν σκληρᾷ ἀ-
πομονώσει. Μή θεωροῦμεν τὴν Μητρόπολιν
μας ὡς πτῶμα; "Οχι, διότι πρὸς τιμὴν μας
δέψειλα νὰ παραδεχθῶ ὅτι δὲν ἔξελιπεν ἀφ'
ἡμῶν τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, οὐδὲ ὅτι ἔξη-
λείφθησαν αἱ ιεραὶ ἀναμνήσεις μας, καὶ ἔσβε-
σθη τῶν πατέρων μας τὸ σέβας καὶ ἡ τιμὴ,
ὅτι πατέρων Μητρόπολιν μας ἡνὶ μητέρα

τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν, ἀπέδιδον
ἔκεινοι. Μητρόπολις, ἐξ ἣς ὅρμαζται τὸ ἄγαθὸν,
ἐξ ἣς τὸ ἐκκλησιαστικὸν φῶς ἐξ ἣς θηρεύεται
ἡ εὐλογία καὶ ἡ δλη πνευματικὴ τῶν πόλεων
μας ἐξάρτησις! Είναι τοῦ χέντρου τῆς κοινω-
νικῆς τροχιάς, είναι ἡ Ἀκρόπολις τῆς Εχ-
κλησίας, τῆς πολιτείας! Και διώσεις τοῦ
μῶν σκέπτεται τοιάυτα.

Η θελήσαμεν πολλάκις να έγκυψωμεν εἰς
τὰ αἵτια τῆς πρὸς τὰ κοινωνικὰ ἡμῶν ἀδιαφο-
ρίας καὶ περιφρόνησεως· ἀνεκτώσαμεν
τὸ παρελθόν, σκετάμομεν τὸ παρόν, ἡρευνή-
σαμεν μετὰ προσοχῆς περὶ τῆς αἵτιας τῆς
πρὸς τὰ ιέρα, φιλανθρωπικά, καὶ εθνικά ἡμῶν
ἰδρύματα παγετώδους ψυχρότητος, ἀλλ' οὐ-
δὲν ἀνεκαλύψαμεν ἡ ψυχρότητα. 30 Βαθ. κα-
τω τοῦ μηδενικοῦ.

Η' αιτία όπο τοιούτο φυχός δὲν εύρισκεται δὲν άνοικα λύπτεται κείται εἰς τα βαθύ

τατα τῆς κοινωνικῆς συνειδήσεως. "Ισως ή σι-
κονομική κατάστασίς μας ού μικρὸν ἐπιδρᾷ,
ἴσως τὰ ἴδιωτικά μας δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν
νά ὑψώσωμεν τὴν διάνοιάν μας, μεριμνήσωμεν
περὶ τῶν κοινωνιῶν, καὶ ὡς ἀδύνατοῦμεν νά
ὑεραπεύσωμεν τὰ ἴδια, σύτῳ φρονοῦμεν καὶ
περὶ τῶν κοινῶν, ἐν οἷς πᾶς ἴδιωτης ἐνέχεται.
Δέν ἀγεύρομεν τὴν αἰτίαν εἰς τὸν θρησκευτικὸν
μαρασμὸν, διότι τὰ ἴδιρυματα ταῦτα, ὡς ἔχου-
σι, δὲν εἶναι ἡ προσωποποίησις οὐτως εἰπεῖν τῆς
Ἐκκλησίας, οὐδὲ μόνης τῆς Ἐκκλησίας, ἐπω-
τερικὴ διεύθυνσις καὶ ἐπίβλεψις, ἀλλ' ἡ ἀ-
κτίς τῶν Μητροπόλεων ἔκτείνεται ἐπὶ τῆς κοι-
νωνίας ὡς πνευματική ἐσοδοί, ὡς δῶμα γη, καὶ
ὡς ἀναγκαῖος τῆς κοινωνίκης συγχρατήσεως
κόκκος· ὥστε πρέπει να υποθέσωμεν ἀναγκαῖας
τι, οὐ μόνον το θρησκευτικὸν αἰσθητα, ἀλλὰ
τὸ κοινωνικὸν κατεπλακώθησαν, σύ-
γινόπο τέφρων ἀλλ' ὡς ὑψηλὸν λιθόσωρον,
ὅθεν οὐδεμία πνοή δικτυνέει. ἀλλὰ τότε ἐσμὲν
κοινωνία νεκρά, σεστημένη· τότε οὐδεμίκιν ἐπί-
γνωσιν ἔχομεν τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ τὸ μέλ-
λον μας διαφωτίζουσα λαμπτὸς φέρεται ἐσθετ-
μένη ἐν τῇ γειρὶ μας· τότε, περιττὴ καὶ ἀνω-
φελής πᾶσα νύξις, πᾶν κέντρον, πᾶσα ἐξεγερ-
κή φωνή· τὸ γρηγορεῖτε δέν λέγεται πρὸς
νεκρούς. Ἀλλ' ἡμεῖς φρονοῦμεν διτὶ καὶ καρ-
δίαν εὐχάρισθητον ἔχομεν, καὶ νοῦν ἀκμῶν καὶ
κοινωνικὴν δύναμιν ἴσχυράν, καὶ διτὶ λείπει ἐξ
ἡμῶν ἡ θέλησις τῆς συνοχῆς καὶ τῆς κινη-
τοποιήσεως αὐτῶν. "Ἐγόμεν λοιπὸν ἀνάγκην
ἐνὸς κινήτρου, διπερ εὑρίσκομεν ἐπὶ τῷ κοινω-
νικῷ συμφέροντι εὐ τοι συμφέροντι τῆς κοι-
νωνίκης συντροφεως. Ήσα οὐρανούσιν
τοι τοι θελούσιν τον δέκατοντέτοντον πολιτούσιν
καὶ τοι ακινητούσιν, επικαλομαστοι τῆς Λαζ-
αρᾶς της αποτίνοντο τοι τοι καταπλακτικά τοι ε-
λαφρούρωνται της πελαστικής της τοι τοι
γῶμεν ἐν τοις τέλμασι τοι τοι μας, Ἀ-
ληθῶς· ὡς νά είμεθα ἔκει καθηλωμένοι!

"Εως πότε θὰ γηρεύῃ Μητροπολίτου ἡ τῶν Κιτιέων Μητρόπολις; Τίνες οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν χηρείαν ταύτην; διότι δὲν εὑρίσκομεν Κυπριανόν; ἀλλ' ὁ Κυπριανὸς ἦτο δὲ Κόδρος τῶν Κιτιέων; τότε ἀνατρέψατε καὶ τὰς βάτεις καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Μητροπόλεως μετὰ τὸν Κόδρον οἱ "Αρχοντες Τοῦτο δὲν εἶναι διόλου ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀποχρῶν λόγος καὶ οὐδὲ ὅπως τιοὺν δικαιολογεῖ τὴν διάρκειαν τῆς χηρείας. Ή 'Αρχοντία δὲν ἦτο χηρεία τούναντίον μάλιστα ἀλλα καὶ ἀλλοι λόγοι ισχυροί, ἐπιβλητικοί, ἀφείλουσι νὰ κινησωσιν ἡμᾶς καὶ νὰ σπεύσωμεν τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου: ἡ ἐφετερικὴ τῆς Εκκλησίας υπὸ διεύθυνσις, ἡ εποτεσμή πατρὸς Λειτουργία, το ὄφουμα τῆς οἰκουμένης που αναφέρει τὴν χριστιανικήν, καὶ σπεύσωσις τῶν Ἐργαίων, αἱ συνασποντιστὲς τῆς φιλειδίας καὶ τοῦ φρονήματος παρὰ τοὺς Κιτιέωντα, τὰ βαρύτατα ἀπαυδότα ἡδη χρέη, ἡ χαλάρωσις τῶν σχέσεων τῆς Μητροπόλεως πρὸς τοὺς ἔξω, ὁ σφετερισμὸς τῆς ιερᾶς κτημασύνης, ταῦτα καὶ ἀλλα πλεῖστα, ἐπιβάλλουσιν ἥμιν τὴν ἐκλογὴν ἡγουμένου ἡμῶν, Μητροπολίτου Κιτιέων. Μὴ ἀναβαλλώμεθα ἀπάντων τὰ βλέμματα ἀτενίζουσιν εἰς τὸν ἐν Νικαίᾳ τῆς Γαλλίας συμπατριώτην, τὸν ἀξιοντοῦ Κυπριανοῦ διάδοχον, τὸν πᾶσι γνωστὸν Ιερώνυμον Μυριανθέα: ἐν δὲν εἶναι βουλευ-

ПОЛІТИКА

*Αἱ σκονδαιότεραι τῶν τηλεγραφικῶν
εἰδῶν εἶναι εἰς περιττήσει ὡς οὐκα-
Οἱ καταστάσεις εἰδέχθη τῷ συγγραφι-
κοῦ τοῦ Ιταλ. μουσείου — Οι πιλαριστοῖς
οἴδησι, τὴν Καστίανα μεχρι Σαΐνοντος
προστατεύει τὸ σελονόν τον αὐγόν. — Τηλε-
γραφία εἰς Μασσαρόνας λέγει αὐτὶς οἱ Α-
βυσσινοὶ προσέβαλον τοὺς Ιταλὸν κατὰ
λάθος νομίσαντες ὅτι ἐσκόπευον ἐκεῖτοι
ῥὰ εισβάλωσιν εἰς Ἀβυσσινίαν. — Ο
στρατηγὸς Κάουλβαρς διωρίσθη στρατι-
τικὸς ἀκόλουθος ἐν Τεχεράνῃ. — Ο Αύ-
τοκράτωρ τῆς Γερμανίας οίκουρετ ἔτηνερ
κρονολογήματος. — Οίκουμενικὸς Πατρι-
άρχης ἐξελέγη δι Μητροπολίτης Ἀδρια-
ρουπόλεως Διοικύστος.*

THE KEEPER.

ΒΟΓΑΕΥΤΙΚΑ

Λευκωσία. 5 Φεβρ. 87. Σήμερον περὶ ὥραν 8 μ. μ.
ὁ μέγας Ἀρμεστής ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἐποιήσατο τὴν
ἐνηρθεῖ τὸν ἑργατικὸν τοῦ Νομοθετικοῦ διὰ τοῦ ἐναρχοντο-
ρίου αὐτοῦ γέργου, παρόντων πάντων τῶν ἐπισήμων καὶ
πλειστῶν μελῶν, ἐπὸς τοῦ βουλευτοῦ Αρμεστοῦ κ. Δ. ·
Νομολογίου. Ή' αἰδούσα τοῦ Νομοθετικοῦ ἡτο πλήρως
ἐκφεύγει. Ή' Α. Μακαριότης, οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχοντες
τῶν θιαραγών καὶ Ἀρμενίων ἐν ἐπισήμῳ στολῇ πατέ-
λαθον τὴς σινείας θέσεις, οἱ Ἀγριλοὶ δικασταὶ μὲ τὴν
ἐρυθρὰν στολὴν των, ὁ πρόξενος τῆς Γαλλίας μετὰ τοῦ
γραμματεώς αὐτοῦ, καὶ πολλαὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων Ἀγ-
γλίδων ἐν αἷς διελάχυσεν εἴς ὠραίτερας καὶ ἀφεισθεὶς
χριτος ἡ ἀνεψιά τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος. Ή' Α. Βέζ
Μ. Ἀρμεστής ἡτο λίγον καταβεβλημένος διότι ἐπεισε-
πειρατεῖον ἔκπληκτον, τοῦτον δὲ ἀνείσθη
χιώς τὸν μετερράστη καὶ φρεστιά, οὐαίσα τοῦτον
στάλιον ἐγκαίρως ἀντέρρεψεν. Ο. Μ. Λαριστής περι-
μαζομένος ἐσφράζει τὴν λύπην τοῦ δια τον θεατρον
Μητροπολίτου Κιτιώνιου ἐξέρχεται διὰ μακρῶν τὰ προτερή-
ματα καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ μακράρτου εἴτε πρόσθη εἰς
ἀνηκεράκιαινεις τῶν ἀγροῦν τοῦ παρελθόντος ἔτους
ἀποτελεσμάτων διὰ τὴν γῆσην ἐν γένει, ἀνηκοινώσας
ἥμιν, ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι καὶ ἡ εἰσοδία τοῦ πρέγοντος
ἔτους προμηρύνεται παλιή. Μᾶς ἐντίγρωντεν ἐπίσης ὅτι τὸ
ἐκτελεστικὸν τυγχάνοντον, συναντέσθη τοῦ Υπουργοῦ τῶν
ἀποικιῶν, ἀπεράσπισεν ἵνα ἡ δεκάτη τῆς Ἐπαρχίας Ηά-
ρου λαρπέλληται εἰς εἰδέσ, ως ἐν τοῦ ἀνακτόρου τοῦ γρέ-
ου τῶν πατούντων. Μᾶς ἐπιληροσύνητον θετοὶ τὸ ἐμ-
πόριον ἀνεπάγχηη σπουδαίως κατέλα τὸ τελευταῖον ἔτος,
καὶ ὅτι ἡ εἰσοδία τῶν εἰνων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἑκατομμύ. δ-
εκάδων. Εν ἄλλαις λέξεσι μᾶς παρέστησε τὴν θέσιν ἡ-
μῶν λίγον ἀνθηράν (;;). Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐ-
νηρτηρίου λόγουν ἀπῆλθε πάρκυτα εἰς τὸ λίθια συνδευ-
όμενος ὑπὸ τοῦ ἴππουν καὶ πεζικοῦ τῆς γύναιορθολαχίτης
μεθ' ὅπλατέλαχε τὴν ἔδραν ὁ Αρχιγραμμαχτεὺς, καὶ
τῶν τριχνίους μετεπέρασθη δὲ λόγος τῆς Α. Βέζ. πρῶτον εἰς
τὴν τουρκικὴν καὶ πατέπιν εἰς τὴν Ἐλληνικὴν. Ἐξελέ-
γη δὲ ἀρέσων εἰδίκη Ἐπιτροπῆς ἐν τοῖς ἐπισήμων καὶ
αἰρετῶν μελῶν, ὅπως συντάξῃ τὴν ἀπόντησιν. Τοις πρό-
κειται νὰ ἀπαγγελθῇ τὴν προσεκτή Τρίτην (χρέους)
μεθ' ὃ καὶ διελύθη ἡ Βουλὴ.

Στρατιώτες Εργάτων Γης περιθώριο
της ελληνικής έπονης με την απόδοση
μεταξύ Πρωτόπορων προς την αρχή

τρον τῆς Μεσαρίας ἔχει ὀνόματον πα-
λὸν δὲ περισσοτέρων τὸ διαμέρισμα Λε-
μησοῦ ὃπου ἀκόμη τὰ σπαρτά σχεδὸν
δὲν ἐβλάστησαν. Έγ τούτοις οἱ ἔμπει-
ροι γεωργοὶ δὲν ἀπελτίζονται· τὰ σπ-
υρῖα εἶνε λέγουν καλὰ, δὲν ἔχουν φέ-
ρει πάντοτε εὐφορίαν εἰς τὴν νῆστον.
Εὔχόμεθα νὰ μὴ ψευσθῶσι..Κατ' αὐτὰς
ἥλλοιώθη δ κακές τὸ δὲ βαρόμετρον
κλίνει πρὸς τὰ κάτω, ὥστε μὲ τὴν νέ-
αν Σελήνην ἐλπίζομεν βροχάς.

Οἱ λαποδίται τὸ Ἀσκεῖαν ἔμπονον
καὶ μιας εἰγονάτερον τὸ ἐγκέφαλον ἔται-
γειαν τὴν Πόλεων ποιητὴν εἰδούσην
αὐτην. Τούτο τοῦτον δοκεῖν τὸ οὐτικόν
κατέτινθε μιαν εἰγονάταν τὸ μετα-
βατικόν τηνταρά από μάτια συνοικίας τοῦ
ἄλλην κάλλιστα τὸ γνωριζόμενον. Ήπα-
λείποντες ἄλλα προγενέστερα ἀγαφέρο-
μεν μόνον τοῦτο διὰ τὴν παρελθοῦσαν
ἔβδομάδα κατὰ τὴν 9 μ. μ. Ἐλλην τις
ἐκανοποιήθη καὶ ἐτραμματίσθη ἐπικινδύ-
νως ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ ὑπὸ 2 Ὀθωμα-
νῶν οἵτινες συλληφθέντες εὐτυχῶς καὶ
ἀρακριθέντες παρεπέμψθησαν εἰς τὸ κα-
κονοροδικεῖον. Ἐλπίζουμεν τὰ τοῦς δοθῆ-
καὶ λὸρ μάθημα πρὸς παραδειγματισμόν.

